

1 Hvad betyder det retlige begreb "forkyndelse" i praksis? Hvorfor findes der særlige regler for forkyndelse af dokumenter?

Forkyndelse af et dokument betyder overdragelse af dokumentet til en modpart, bekræftet på den måde, der er foreskrevet i loven, således at modtageren har kendskab til dokumentet.

Forkyndelse besluttet af retten som en retslig handling i sagen og foretages ex officio (artikel 87 i ZPO (*Zivilprozessordnung*, østrigsk retsplejelov)). En officiel bekræftelse af forkyndelsen er nødvendig for at verificere, hvornår og til hvem et dokument er blevet forkyndt. Bevis for, at forkyndelsen er sket korrekt, er en betingelse for, at visse processuelle virkninger kan indtræde.

2 Hvilke dokumenter skal forkyndes for at få retsvirkning over for modtageren?

Alle retsafgørelser (f.eks. indkaldelser, kendelser og domme) og alle anmodninger indgivet af parterne (f.eks. stævning, svarskrift og appelskrift) og andre erklæringer, der (ligeledes) stiles til modparten, skal som et grundlæggende princip forkyndes formelt.

3 Hvem sørger for forkyndelse af dokumenter?

Afgørelsen om forkyndelsen af dokumenter og forkyndelsesmetoden træffes af det besluttende organ (dommer, stævningsmand). Denne kendelse kaldes en forkyndelseskendelse og skal anbringes af det besluttende organ på det originale dokument, der skal forkyndes. Den egentlige forkyndelse foretages af en leveringstjeneste. Det drejer sig hovedsagelig om posttjenester, men kan også være en anden befordringspligtig virksomhed. Vedrørende elektronisk forkyndelse ved domstolene, se punkt 6.

4 Adresseforespørgsler**4.1 Forsøger den anmodede myndighed i denne medlemsstat af egen drift at finde frem til adressaten for de dokumenter, der skal forkyndes, hvis den angivne adresse ikke er korrekt? Se også meddelelse i henhold til artikel 7, stk. 2, litra c), i forordningen om forkyndelse af dokumenter.**

Svaret er som udgangspunkt nej. Afhængigt af personalesituationen kan der imidlertid indgives simple forespørgsler, f.eks. en registerforespørgsel (se yderligere oplysninger under punkt 4.3 nedenfor).

4.2 Har udenlandske retslige myndigheder og/eller parter i retssager adgang til registre eller tjenester i medlemsstaten, der gør det muligt at finde frem til personens aktuelle adresse? Hvis ja, hvilke registre eller tjenester findes, og hvilken fremgangsmåde skal følges? Hvilke gebyrer skal i givet fald betales?

Ja. Enhver person, herunder en udenlandsk myndighed, kan anmode de østrigske folkeregistermyndigheder (kommunal forvaltning, kommunalbestyrelse, ansvarlig afdeling i distriktsforvaltning) om oplysninger om en fysisk persons primære opholdssted. Disse data registreres i det centrale befolkningsregister (*Zentrale Melderegister*, ZMR). Dette er et offentligt register, hvor alle personer, der er registreret i Østrig, er opført med deres hovedbopæl og, hvor det er relevant, deres sekundære bopæl(er). I Østrig er det obligatorisk at registrere en bopæl.

For at anmode om en bopælsadresse skal du som minimum angive følgende oplysninger om den person, du leder efter: fornavn og efternavn samt et yderligere kendetegn, der tydeligt identificerer personen (f.eks. fødselsdato, fødested, nationalitet eller tidligere adresse).

Yderligere oplysninger om anmodningen om en bopælsadresse kan findes på adressen: <http://www.help.gv.at> under Dokumente og Recht/Personen-Meldeauskunft.

4.3 Hvilke form for bistand i forbindelse med adresseforespørgsler fra andre medlemsstater yder myndighederne i denne medlemsstat i henhold til artikel 7, stk. 1, i forordningen om forkyndelse af dokumenter? Se også meddelelse i henhold til artikel 7, stk. 1, litra c), i forordningen om forkyndelse af dokumenter.

Adresseerne på modtagerne i Republikken Østrig kan fås på følgende måde (artikel 7, stk. 1, litra c), i forordningen):

Det centrale befolkningsregister (*Zentrale Melderegister*, ZMR) blev oprettet under det østrigske indenrigsministerium. Dette er et offentligt register, som indeholder navnene på alle, der er registreret i Østrig, med nærmere oplysninger om deres og – hvis det er relevant – deres sekundærbolig. Det centrale folkeregister indeholder identitetsdata (f.eks. navn, køn, fødselsdato, folkeregisternummer, nationalitet etc.) og data om personers bopæl. I Østrig er det obligatorisk at registrere eller afregistrere en bolig.

Registreringerne i det centrale folkeregister foretages af de forskellige registreringskontorer, folkeregistre og nationalitetskontorer i Østrigs byer og kommuner. Alle myndigheder (f.eks. distriktskontorer, politiafdelinger) kan få adgang til det centrale register online. På anmodning har banker, forsikringselskaber, advokater, notarer og andre, der er godkendt af det føderale indenrigsministerium, også direkte adgang.

Enhver person kan gratis anmode om oplysninger om en anden persons hovedbopæl fra et bopælsregistreringskontor.

For at finde frem til en person kan både fysiske og juridiske personer få oplysninger om personer, der er registreret i det centrale folkeregister, ved at anmode om oplysninger om personens hovedbopæl. Kun personer, der har en juridisk rettighed over for den eller de pågældende personer, kan anmode om oplysninger om fødselsdatoer.

Som hovedregel gives der kun oplysninger om en persons hovedbolig. Hvis den pågældende person ikke har nogen nuværende registreret hovedbopæl, gives der oplysninger om den sidst angivne hovedbopæl.

For at opnå en søgning på bopælen skal den pågældende person være tilstrækkeligt individualiseret med hensyn til visse karakteristika for at undgå, at søgningen giver anledning til flere resultater. For at få oplysninger er det nødvendigt at oplyse fornavn og efternavn på den pågældende person og mindst én yderligere oplysning, der gør det muligt at identificere personen entydigt (f.eks. fødselsdato, fødested, nationalitet eller tidligere adresse).

Den kompetente myndighed er folkeregistret, dvs. den kommunale forvaltning, i *Statutarstädtem* kommunalbestyrelsen, i Wien den ansvarlige distriktsforvaltning.

Information om bopælen kan indhentes uformelt ved personligt fremmøde, pr. post eller via internettet.

Anmodninger om oplysninger om, hvor man skal bo, kan indsendes online via det centrale befolkningsregisters (ZMR) hjemmeside på oesterreich.gv.at. Du skal bruge et aktiveret borgerkort (*Bürgerkarte*) og et elektronisk betalingsmiddel. De nødvendige oplysninger gives straks efter betaling af administrationsgebyret. Administrationsgebyret, som i øjeblikket er på 3,30 euro, skal også betales for konsultationer, der ikke giver et tilfredsstillende resultat.

Der kræves et officielt ID-kort med foto for at få oplysninger om hjemmeadressen. I tilfælde af en skriftlig anmodning skal det originale officielle dokument eller en kopi, der er bekræftet af en notar eller en domstol, vedlægges.

Gebyret for en skriftlig anmodning er 14,30 euro. Prisen for information er 2,10 euro for søgninger i det lokale befolkningsregister og 3,30 euro for søgninger i det centrale befolkningsregister (ZMR).

5 Hvordan finder en forkyndelse sædvanligvis sted i praksis? Er der alternative metoder, som kan anvendes (bortset fra subsidiær forkyndelse som omhandlet i punkt 7 nedenfor)?

Forkyndelse foretages normalt af en udbringningsvirksomhed, dvs. postvæsenet eller en anden befordringspligtig virksomhed (se punkt 3 ovenfor), eller af ansatte ved retten (artikel 88 i ZPO).

Der er dog andre serviceprocedurer, nemlig:

Forkyndelse ved offentlig bekendtgørelse i overensstemmelse med artikel 25 i Østrigs forfatningsret og artikel 115 i Civilprocesret (ZPO):

Forkyndelse for personer, hvis modtagelsesadresse er ukendt, eller for et flertal af personer, som myndigheden ikke kender, og for hvem der ikke er udpeget en befuldmægtiget til at modtage alle meddelelser, kan ske ved at registrere en meddelelse i den officielle meddelelsesdatabase ("Ediktsdatei", tilgængelig på adressen <http://www.justiz.gv.at/> under E-Government/Ediktsdatei) med angivelse af, at det dokument, der skal forkyndes, befinder sig i retten.

Meddelelsen skal også indeholde en kort angivelse af indholdet af det dokument, der skal forkyndes, betegnelsen for den ret, hvor sagen er anlagt, og tvisten, og oplyse om muligheden for at trække dokumentet tilbage og de juridiske konsekvenser af denne meddelelse. Forkyndelse anses for at være sket, når meddelelsen er registreret i den officielle meddelelsesdatabase.

Forkyndelse for en kurator (artikel 116 til 118 i ZPO):

Hvis forkyndelse kun er mulig ved offentlig annoncering (registrering i den officielle annonceringsdatabase), og hvis den eller de berørte personer som følge af denne forkyndelse skal foretage en proceduremæssig handling for at bevare deres rettigheder, og især hvis denne forkyndelse omfatter en indkaldelse til at møde, skal retten udpege en kurator, enten efter anmodning eller ex officio. Udnævnelsen af kuratoren skal offentliggøres i den officielle meddelelsesdatabase (artikel 117 i ZPO). Forkyndelse anses for at være sket, når dokumentet er afleveret til kuratoren (artikel 118 i ZPO).

Vedrørende elektronisk forkyndelse ved domstolene, se punkt 6.

6 Er elektronisk forkyndelse af dokumenter (forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter ved hjælp af elektronisk kommunikation, som f.eks. e-mail, internetbaseret sikker applikation, fax, sms etc.) tilladt i civile retssager? I bekræftende fald, i hvilken type sager kan denne metode anvendes? Gælder der begrænsninger med hensyn til tilgængeligheden af/adgang til denne metode til forkyndelse af dokumenter, afhængig af hvem adressaten er (advokat, juridisk person, virksomhed eller andre, såsom erhvervsdrivende)?

6.1 Hvilken form for elektronisk forkyndelse som omhandlet i artikel 19, stk. 1, i forordningen om forkyndelse af dokumenter er tilgængelig i denne medlemsstat, hvor forkyndelsen skal ske direkte for en person, der har en kendt adresse i en anden medlemsstat?

Se svaret på spørgsmål 6.2.

6.2 Har denne medlemsstat i overensstemmelse med artikel 19, stk. 2, i forordningen om forkyndelse af dokumenter fastsat yderligere betingelser for, hvornår den vil acceptere elektronisk forkyndelse via e-mail som omhandlet i artikel 19, stk. 1, litra b), i nævnte forordning? Se også meddelelse i henhold til artikel 19, stk. 2, litra c), i forordningen om forkyndelse af dokumenter.

Domstolene kan bruge ERV systemet (online juridisk portal) til at forkynde dokumenter elektronisk for parter og deres repræsentanter. Dette er en fremsendelsesform, hvor en kreds af identificerede brugere følger en række præcise tekniske regler. I princippet kan ERV bruges af enhver fysisk eller juridisk person, men der kræves særlig software, og i princippet skal der være en afsendende enhed (*Übermittlungsstelle*) involveret.

Hvis det ikke er muligt at forkynde dokumenter ved hjælp af ERV systemet, kan de forkyndes ved hjælp af en administrativ kurer-tjeneste i overensstemmelse med bestemmelserne i afsnit 3 i loven om forkyndelse (artikel 28 ff. i *Zustellgesetz*).

De personer eller erhvervstyper, der er forpligtet til at anvende ERV (men ikke andre servicesystemer), er advokater (*Rechtsanwälte*), andre forsvarsadvokater (*Verteidiger in Strafsachen*) notarer, kreditinstitutter og andre finansielle institutioner (§ 1, stk. 1 og 2, i lov om banksystemet eller "BWG"), virksomheder, der er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, 2, 4, 6, 7 og 8, i lov om forsikringstilsyn af 2016 ("VAG 2016"), socialsikringsinstitutioner (§§ 23-25 i lov om social sikring ("ASVG")), § 15 i lov om social sikring for erhvervsdrivende ("GSVG"), § 13 i lov om social sikring for landbrugere ("BSVG"), § 9 i lov om syge- og ulykkesforsikring for tjenestemænd ("B-KUVG"), § 4 i lov om social sikring af notarer fra 1972 ("NVG 1972"), pensionskasserne (§ 479 i ASVG), bygningsarbejdernes ferie- og fratrædelsesgodtgørelsesfond (§ 14 i lov om bygningsarbejdernes ferie- og løngodtgørelse ("BUAG")), apotekernes lønningsfond (§ 1 i lov om apotekernes lønningsfond fra 2002), fonden til beskyttelse af arbejdstagere i tilfælde af insolvens (artikel 13 i loven om løngaranti i tilfælde af insolvens eller "IESG") og IEF-Service GmbH (artikel 1 i IIEFG), sammenslutningen af østrigske socialsikringsorganer (artikel 31 i ASVG), Republikken Østrigs juridiske tjeneste eller "Finanzprokurator" (§ 1 i loven om *Finanzprokurator* eller "ProG"), advokatsamfundene samt eksperter og tolke (§ 89c, stk. 5a, i GOG (*Gerichtsorganisationsgesetz*, lov om organisering af retsvæsenet)).

På den anden side er elektronisk forkyndelse via e-mail ikke tilladt i henhold til østrigsk lov.

7 "Subsidiær" forkyndelse

7.1 Er der efter lovgivningen i medlemsstaten mulighed for at anvende andre former for forkyndelse i tilfælde, hvor det ikke har været muligt at forkynde dokumenter til adressaten (f.eks. meddelelse efterladt på den pågældendes adresse, meddelelse til fogedretten, postforkyndelse eller mærkatmeddelelse)?

Indirekte service eller meddelelse

Hvis loven udtrykkeligt forbyder indirekte forkyndelse, bruges udtrykket "personlig forkyndelse". Dette er nu kun muligt i visse undtagelsestilfælde.

I alle andre tilfælde er indirekte tjeneste tilladt. Det betyder, at hvis modtageren ikke er til stede på modtagelsesadressen, kan forkyndelse i princippet ske for enhver voksen, der bor på samme modtagelsesadresse som modtageren, eller som er ansat eller arbejdsgiver for modtageren, og som indvilliger i at modtage dokumentet (§ 16, stk. 2 i *ZustG*). Loven refererer til dette som en "indirekte modtager".

Indirekte forkyndelse er dog kun tilladt, hvis den person, der foretager forkyndelsen, har rimelig grund til at tro, at modtageren regelmæssigt opholder sig på forkyndelsesadressen.

I henhold til artikel 103 i ZPO er enhver person, der er modpart i modtagerens retssag, udelukket som indirekte modtager.

I henhold til § 16, stk. 5 i *ZustG* anses indirekte forkyndelse dog ikke for at være foretaget, hvis modtageren på grund af fravær fra leveringsadressen (f.eks. på grund af rejse, hospitalsindlæggelse eller tilbageholdelse) ikke har været i stand til at få kendskab til forkyndelsen i tide. Tjenesten træder dog i kraft dagen efter, at den er returneret til afleveringsadressen.

Deponering

Hvis dokumentet ikke kan forkyndes på leveringsadressen (fordi hverken modtageren eller en indirekte modtager var der), og hvis den person, der foretager forkyndelsen, har grund til at tro, at modtageren har fast bopæl der, skal dokumentet deponeres enten hos den ansvarlige afdeling af leveringstjenesten, hvis forkyndelsen foretages af en sådan tjeneste, eller hos den kommunale administration - eller myndighed, hvis den er placeret i samme kommune - i alle andre tilfælde (artikel 17 i *ZustG*).

7.2 Hvis andre metoder anvendes, hvornår anses dokumenterne da for at være blevet forkyndt?

Der redegøres nærmere herfor i punkt 7.1 og 7.3.

7.3 Hvis en anden form for forkyndelse består i deponering af dokumenterne på et bestemt sted (f.eks. på et postkontor), hvordan får adressaten så meddelelse om deponeringen?

Modtageren skal informeres om deponeringen ved hjælp af en deponeringsmeddelelse (lagt i brevkassen eller sat på hoveddøren). I henhold til § 17, stk. 2, i loven om forkyndelse af dokumenter løber afhentningsfristen fra den dag, dokumenterne ligger klar til afhentning, og mindst to uger frem. I henhold til § 17, stk. 3, i loven om forkyndelse af dokumenter løber afhentningsfristen fra den dag, dokumenterne ligger klar til afhentning, og mindst to uger frem. Det deponerede dokument anses for at være blevet forkyndt på den første dag i denne periode (fiktiv forkyndelse), medmindre adressaten ikke kunne have været bekendt med forkyndelsen i tide, fordi han var fraværende fra leveringsadressen. Det fremgår af § 17, stk. 3, sidste punktum, i loven om forkyndelse af dokumenter, at forkyndelsen anses for at være sket dagen efter adressatens tilbagevenden til leveringsadressen, hvor den pågældende har haft mulighed for at afhente det deponerede dokument. Dette skal dog ske inden udløbet af afhentningsperioden. Hvis det deponerede dokument ikke afhentes (hvilket på ingen måde ændrer ved, at forkyndelsen blev gennemført ved deponeringen), returneres det til den ret, der fremsendte det, efter afhentningsfristens udløb.

7.4 Hvis adressaten afviser at modtage dokumenterne, hvilken retsvirkning har det så? Anses dokumenterne for at være forskriftsmæssigt forkyndt, hvis afvisningen ikke var berettiget?

Hvis adressaten eller en indirekte adressat, der bor sammen med ham eller hende, uden lovlig grund nægter at modtage dokumentet, skal det efterlades på leveringsadressen eller, hvis dette ikke er muligt, deponeres uden skriftlig meddelelse. Forkyndelsen gennemføres ved at efterlade eller deponere dokumentet, jf. § 20 i loven om forkyndelse af dokumenter.

8 Postforkyndelse fra udlandet (artikel 18 i forordningen om forkyndelse af dokumenter)

8.1 Hvis postvæsenet leverer et dokument sendt fra udlandet til en adressat i medlemsstaten i en situation, hvor bekræftelse af modtagelsen er påkrævet (artikel 18 forordningen om forkyndelse af dokumenter), afleverer postvæsenet så kun dokumentet til adressaten selv, eller kan det i overensstemmelse med de nationale regler om postudbringning også aflevere dokumentet til en anden person, der befinder sig på samme adresse?

Forsendelse med post sker mod international kvittering for modtagelse i overensstemmelse med Verdenspostkonventionen. Dokumentet skal afleveres til modtageren eller, hvis dette ikke er muligt, til en anden person, der er berettiget til at modtage det i henhold til lovgivningen i bestemmelsesmedlemsstaten (f. eks. en agent, der er bemyndiget til at modtage meddelelser, eller en indirekte modtager). I Østrig gælder reglerne om indirekte modtagere i § 16 i ZustG (se punkt 7.1 ovenfor).

8.2 Hvordan kan forkyndelse af dokumenter fra udlandet i medfør af artikel 18 i forordningen om forkyndelse af dokumenter finde sted, hvis hverken adressaten eller nogen anden person, der er bemyndiget til at modtage dokumenterne (hvis der efter de nationale regler om postudbringning er mulighed herfor — se ovenfor) er antruffet på adressen?

Spørgsmålet om, hvorvidt og på hvilke betingelser det er tilladt at indgive dokumentet, henhører under den nationale lovgivning i den medlemsstat, der er bestemmelsessted. I henhold til de relevante bestemmelser i østrigsk lov kan dokumentet indleveres, så snart de krævede betingelser er opfyldt (se punkt 7 ovenfor).

8.3 Accepterer postvæsenet en bestemt frist for afhentning af dokumenterne, før de sender dokumenterne tilbage til afsenderen? Hvis ja, hvordan underrettes adressaten om, at der ligger post til afhentning på postkontoret?

Se punkt 7.3 ovenfor.

9 Er der noget skriftligt bevis for, at dokumentet er forkyndt?

Ja. Den embedsmand, der forkynder dokumentet, bekræfter det på det relevante dokument (forkyndelsesseddel, kvittering for modtagelse). Den person, der afhenter dokumentet, skal kvittere for modtagelsen på kvitteringen ved at underskrive og datere den og, hvis det ikke er modtageren selv, også angive sin relation til modtageren. Hvis den person, der modtager dokumentet, nægter at kvittere for modtagelsen, skal den, der foretager forkyndelsen, angive dette på leveringsbeviset sammen med datoen og i påkommende tilfælde angive, hvilken relation der er mellem den, der har modtaget dokumentet, og adressaten. Leveringsbeviset skal straks sendes til afsenderen.

Fremsendelse af kvitteringen kan erstatte af elektronisk fremsendelse af en kopi af kvitteringen eller de resulterende data, hvis myndigheden ikke har udelukket dette ved at anføre en bemærkning herom på kvitteringen. Det originale leveringsbevis skal opbevares mindst fem år efter overførslen og straks sendes til myndigheden på dennes anmodning.

10 Hvad sker der, hvis noget går galt, og adressaten ikke modtager dokumentet, eller forkyndelsen sker i strid med reglerne (f.eks. hvis dokumentet forkyndes for tredjemand)? Kan forkyndelsen af dokumentet alligevel være gyldig (dvs. kan den manglende iagttagelse af reglerne afhjælpes), eller skal dokumentet forkyndes på ny?

Selv om forkyndelsen ikke anses for at være sket, hvis den er foretaget i strid med loven, kan dette afhjælpes. For det første, i kraft af den grundlæggende regel i artikel 7 i ZustG, anses en ureglementeret forkyndelse for at være foretaget, når dokumentet faktisk når frem til modtageren. Hvis der er udpeget en befuldmægtiget til at modtage alle meddelelser, skal denne befuldmægtigede udpeges som modtager, ellers anses forkyndelsen først for at være sket, når dokumentet rent faktisk når frem til den pågældende befuldmægtigede. Derudover indeholder ZustG specifikke regler for lovliggørelse i tilfælde af uregelmæssig indirekte forkyndelse eller deponering, fordi modtageren ikke var i stand til at få kendskab til forkyndelsen i tide på grund af fravær fra leveringsstedet (§ 16, stk. 5, og § 17, stk. 3, ZustG). Fejlen vil blive udbedret dagen efter, at modtageren er vendt tilbage til leveringsadressen; Hvis der er tale om en deponering, skal tilbageleveringen finde sted i fortrydelsesperioden, og det skal have været muligt at hæve det deponerede dokument på den pågældende dag. I tilfælde af uregelmæssig indirekte forkyndelse er lovliggørelsen ikke begrænset i tid, men den uregelmæssige arkivering kan ikke længere lovliggøres, hvis modtageren først vender tilbage efter fortrydelsesfristens udløb. Hvis modtageren vender tilbage så tidligt, at han stadig kan hente varen på den første dag i afhentningsperioden, anses forkyndelsen for at være sket på den dag, fordi modtageren stadig har hele afhentningsperioden. Hvis han vender tilbage på et senere tidspunkt, anses forkyndelsen ved deponering først for at have fundet sted dagen efter, at han er kommet tilbage adressaten skal nemlig altid fuldt ud kunne råde over de frister, der begynder at løbe ved forkyndelsen, navnlig appelfristerne.

11 Hvis adressaten nægter at modtage et dokument under henvisning til det anvendte sprog (artikel 12 i forordningen om forkyndelse af dokumenter), og den ret eller myndighed, der behandler sagen, når frem til at afgørelsen om, at nægtelsen ikke var berettiget, er der da et særligt retsmiddel til brug for anfægtelse af denne afgørelse?

Det juridiske skridt at appellere den pågældende retsafgørelse.

12 Skal der betales for forkyndelse af et dokument og i givet fald, hvor meget? Er der en forskel på, om dokumentet skal forkyndes i henhold til national ret, eller det skal ske efter anmodning fra en anden medlemsstat? Se også meddelelse i henhold til artikel 15 i forordningen om forkyndelse af dokumenter vedrørende forkyndelse af et dokument fra en anden medlemsstat

Det koster ikke noget.

Sidste opdatering: 27/11/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.